

Leder

Ny avis, og en del nytt fra oss i sør, og sola er tilbake på Troll.

Asbjørn hadde med sitt ”måneregneprogram” regnet ut at sola ville komme over horisonten lørdag den 1. august. Asbjørn er også den som har vokst opp med mørketid, og det var bare rett at han ga oss en innføring i hva vi skulle spise den første dagen sola kom over horisonten. SOLBOLLE, men da måtte vi også se sola.

Den 25. og 26. juli var det klart vær og en del av oss var ute på tur, og kunne med stor undring se SOLA. Men i følge Asbjørn så var det ikke sola vi såg, men sola i en brytning over kanten.

Det ble mye diskusjoner, og konklusjonen ble at noen hadde sett sola og fredig med det.

1. august kom, og ingen sol, og solbollene ble på frysa, fram til mandag 3. august.

Her er vi på Nilubua, og vi har spist solbolle og det er første dag med solbriller, i år.

Som dere sikker vet så går vi nå mot stortingsvalg 09. I neste nummer vil det derfor være en del valgstoff.

Vi vil også gratulere oss selv med en 3. plass for filmen ”Hunger at Troll”. Mer om filmen også i neste nummer.

På søndag hadde jeg, trollkjerringa gebursdag, og jeg fikk noe som jeg ikke hadde trodd at jeg skulle få, jeg fikk:

MARSIPANKAKE. Tusen takk gutter, det er ikke greit å være trollkjerring når dere er så snille med meg, men ”the boss” vil jeg alltid være.

Det ble en lang ”leder” denne gangen, så det må nok ikke gå så lenge mellom hver avis, jeg har mye i hodet og fingrene.

Og til alle dere som ønsker å ha innlegg i avisa vår, så er jeg takknemlig for det☺ (Sistefrist er uke 38, for avis nr 5.)

”Jeg ønsker dere alle gode ting, men mest av alt ønsker jeg dere mot. Hva som enn skjer; tro på deg selv og gå videre.”

Britt Simones

Uansvarlig redaktør og trollkjerring

Orkanen Trym

Av Jan

Ja folkens, så sette det til att. Søndag 24 kom stor orkanen. På mandag vart vindstyrken målt til 60 m/s, som vil seia vindstyrke på 216km/t, og den gav oss ikkje fred før på onsdag. Vinden tok med seg 9 containere og flytta 3 av dei ca 3 km opp på eit brefall som vi kallar Andrefallet. Ein fann vi att langt oppe i eit anna brefall som vert kalla Førstefallet. Og ein kjølecontainer med to kjøleaggregat inni låg kvelva mitt mellom. Elles var det og ein del mindre skader. Det reiste og to snøskuterar ein liten tur på eiga hand og den omtalte talarstolen som vart nytta 1. mai er borte. Den har ingen sett sidan.

206'en fekk hard medfart, framdøra vart flekt av og ruta i døra på høgre bakdør vart knust.

Vi hadde og ein heil jobb med å sankta diverse effekter som låg på isen. Fleire sledar hadde funne seg nye plassar blant anna ein sidelastar hadde sigla nesten til Førstefallet.

Fleire av vindmålarane og HF-antenna rauk og værmasta på flyplassen blæs i venda. Trafohuset til KSAT på Nonshøgda vart ødelagt

Ein slik kraftfull orkan måtte få seg eitt navn og det blei Trym. Navnet fekk den etter barnebarnet til underskrevne som blei fødd 21 mai.

Henting av containere på isen

Talarstolen med fat og strammeband er søkk borte

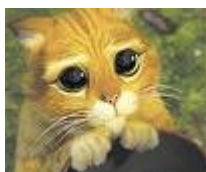
”Enslig jente på Troll.”

Av Britt

Noen ganger er det godt å være enslig jente her på Troll, andre ganger savner jeg ei av mitt eget kjønn som jeg kan snakke med. (sorry jan) Tror ikke det bare er jeg som savner damer her.

Det kan bli mye snakk om fuelfat, aggregat og konteinere. Men jeg lærer en del om det motsatte kjønn ved å observere de, og jeg har kommet fram til at menn er rare dyr.

Og de er lettlurte.

Dette er ansiktet jeg bruker når jeg skal få noe gjort, og gutta biter på den hver gang. Så konklusjonen blir at jeg har det kjempebra og at de guttene som er her er kjempesnille med meg.

Som enslig jente er det en del jeg fint må klare alene.

For eks. farge håret, det er en av det dumme med å være enslig jente på Troll.

Prøv å farg håret ditt alene neste gang du vil ha en ny farge. Armene er for korte, fargen spruter over alt, jeg ser syk ut etter alle flekkene som jeg har på overkroppen, og bh har får en ny farge igjen☺.

Farge ja, ene gangen ble jeg rosa, så litt lilla. Det er like spennende hver gang jeg går ut av dusjen for å se meg i speilet.....hjelp!!!

Men jeg liker det for da får jeg meg en god latter.

Det andre dumme med å være jente her er når vi skal ut på en tur, med TL6!!!

Ååå nei...det går så tregt, og da må jeg helt sikkert tisse før vi kommer hjem, og vi har fått beskjed om: ”Når vi er i område med

sprekker, får vi ikke gå av kjøretøyet uten sikring.” Den er grei jeg protesterer ikke på den, men hva gjør jeg når jeg MÅ på do i usikkert område da?

Det var da jeg ønsker at jeg var gutt. Til dere som ikke har brukt klatrestyr, så er det slik at en tar på seg en klatresele utenpå buksa. Klatreselen ligner en bukse.

Så jeg må ta på meg en ”bukse” for å gå ut av kjøretøyet, for å ta av meg buksene!!!. Er jeg sikret da? Gutta har råd for det også.

Når skal dere gutter lære!!!!det er ikke alltid vi jenter er like raske som dere!!!dere må lære dere å holde igjen. (Stakkars de som venter hjemme)

Her ser dere meg, har ikke rukket å få av meg hele buksa, bare et bein, og vips så blir jeg slengt ut. Fint om du ar et tips til meg Stein☺ hvordan jeg kan få tisse i sprekkområde.

Tour de Tor

Av Dag

Blant oss er tur til Svarthamaren et stadig samtaleemne. Konkurransen med andre happenings, som det på tross av svarte midtvinteren har vært flust av, er hard. Gode grunner til å ønske seg til Tor er: Bryte daglig rutine og skifte miljø for noen dager – som en liten ferie! Stifte bekjentskap med Svarthamaren og dens omgivelser, og med denne ur-stasjonen hvor det i tillegg til vitenskapelig arbeid er dokumentert mye kos og moro. Å få gleden av å oppleve turen med den fantastiske rekken av fjellformasjoner; og ikke minst utsynet fra Svarthamaren.

Så var anledningen kommet for Britt, Per, Øyvind og meg i dagene 15.-18.juli. Vi tok turen bare for hygge og litt hyggelig nytte. Britt og Øyvind i Jack TL-6, fartsglade Per og jeg på skuter. Ettersom det var første gang jeg kjørte slik skyss, var det trygt å kjøre sammen med stødige Per! Artig og kun middels kaldt og kun ett kinn middels forfryst. Varierende fallvind ved passering av breene, ellers godvær.

På Tor hadde vi riktig gode dager – og som alltid flust av gode måltider; Britt koker og provianterer så det holder! Herlig med miljøskifte! Øyvind og Per slepte, dro og løftet den medbrakte ståltrappa på plass og skar, slipte, sveiset og skrudde. God vind og 25 blå. Rene Slottstrappa – med både repos og rekkverk. Mangler kun kjøregodkjenning av Eli Hagen.

Den nye trappa på Tor

Innomhus har Britt tatt kontroll og beslaglagt alt av gammel mat og sedimenter av annet og ubrukelig rask. Herved erklæres

Tor for mat-fri sone. Alt av fasiliteter finnes ellers, men proviant og nødbag må tas med både TIL og FRA. I Blemma er det støvsugd for store telt, gammel mat, 224 dassruller + +. Plassert verktøy, primus og 2 soveplasser der.

Flinkheten vår tok nesten overhånd. Og så hadde vi noen herlig late og sløve kvelder. Fotografering som alltid og i alle vinkler, retninger og med ymse teknikker. Tur rundt ½ Svarthamaren med nesten-sol i nord. Og en interessant runde med Jack langs fjellsiden inn til brefallet og ut igjen på motsatt side med utsikt mot Cumulusfjellet.

Disse dagene ga avkobling og frihetsfølelse, men også et lite inntrykk av under hvilke forhold feltarbeid foregår og hvordan feltforskere har innrettet seg her. Forhold vi ellers ikke vanligvis har i tanker om, enn si forståelse av at dette er noe av grunnlaget for at vi er her i denne korte perioden.

Tour de Tor er ikke tortur.

Skrivelsen er helt og holdent forfatterens opplevelse av turen.

Blåmyra containerrampe

Av Per

Containerrampa består av 8 containere, 3 til KSAT / LNS og 5 lagercontainere til Polarinstittuttet.

Rampa ble bygd i sommer, og ferdigstilt i vinter.

2 av containerne er innredet som hybler, og resten er rene lagercontainere.

Det har blitt lager til bre og sikringsutstyr, telt og feltutstyr, og snekker

og elektriker.

Det er innlagt lys og stikkontakter i alle containerne, og de isolerte hyblene har også elektrisk varme.

Den 6. juni var det offisiell åpning av "Blåmyra" containerrampe.

Da var alle på Troll invitert på hybelen til Harald på god mat og drikke.

Harald var dessverre ikke tilgjengelig under åpningen, men vi følte oss som hjemme allikevel.

Åpningen ble innledet med velkomstdrink på verandaen, deretter samlet vi oss til et bedre måltid inne hos Harald.

Vi spiste og drakk, til langt på natt.

Deretter ruslet vi i mørket hjem til Troll. Containerrampa er et kjærkommet tilskudd til lagerkapasiteten på Troll.

17. mai-feiring.

Av Britt

Etter å ha marsjert i flere timer og dager, under innspillingen av 17.mai film til NRK, så kom den rette 17.mai til Troll. Egentlig så var vi lei hele 17.mai, men den måtte jo feires.

Vi hadde fått sendetid på NRK klokken 08:03, så det var bare å stå opp. Men det kunne vi ha spart oss for, nett-tv ville ikke virke. Men vi ble jo sittende hele formiddagen for å se oss på tv, og til slutt kom innslaget vårt. Ikke bare en gang men hele tre ganger.

Vi droppet toget for det hadde vi jo gått hundre ganger, så vi gikk rett på lekene.

Før middag var det uteleiker, med kasting av fat,

melkespann

og eggeløp.

Til middagen ble det servert spekemat og

rømmegrøt, kake til kaffen. Etter middagen ble det bingo og film. En vellykket 17.mai-feiring uten salutt.

Åpning av trimrom

Av Øyvind

Troll har lenge vært utstyrt med et lite trimrom som mer har minnet om en korridor. Her kunne maks to personer trene side om side med felles svettetørking. Da det gamle rensanlegget ble fjernet, var det planlagt at treningsrommet skulle utvides.

Veggene på Troll er laget av moduler som består av metallplate, stålstendere, sponplate og isolasjon. Veggene er ca. 10 cm. tykke.

Mellom Treningsrommet og Teknisk rom var det to slike vegger med 10 cm. mellomrom. Nedrivningen av dette krevde stor kraft og en hard skulder. Nok et påskudd til å få ut aggresjon. NB: Vekten ble brukt til nedrivningen. Den kunne kanskje bli borte?

Ny vegg ble reist etter nitidig planlegging (Øyvind i et nøtteskall). Det ble brukt kvelder og helger for å komme i havn til åpningsdagen, men Britt kom innom med oppmuntrende ord når det trengtes.

Dag sto for fremragende maling og fikk satt alt i hvitt. Britt vasket, ryddet og dekorerte rommet klart til åpning.

En fantastisk åpning med fruktpunch og snorklipping!

Treningsrommet er stort nok til at alle kan trene ved siden av hverandre uten å bli tatt for å ha uærlige hensikter.

På Troll snakker vi bare om før og etter ombyggingen av treningsrommet.

Potevin

Av Jan

Her kjem ein liten historie om potevin sitt opphav, og virkninga ved eit større inntak av denne drikken.

På ein plass på Vestlandet er det ei brattlend bygd som vert kalla Leikanger. Her var det trange kår i gammal tid, og ungdommen måtte tidelig ut i arbeid for å vera med og forsørge familien. Og der var det for det mest små gardar, rundt omkring i brattlent terreng. Desse livnæra seg av fruktdyrking, litt kontorarbeid på si og dyrking av poter.

Potevinen sin opprinnelse;

Det var i det herrens år, for mange år sidan, på eitt småbruk øverst i bratta på Leikanger, att det vart gløymd eit spann med poter. Nesten halvfull, som sto nederst i poteåkren og var mest umulig og sjå. Dette vart ståande over vinteren og potene fraus. Om våren skein sola på potespannet og potene tina, sidan kom det litt regn og spannet vart fylt med vatn. Det sette seg så i gang ein liten gjæringsprosess og etter ei stund var det den finaste drykk ein kunne tenkja seg. Men det var ingen som oppdaga dette spannet, før katten på garden var sporlaust vekke, ein vårdag seint i mai.

Det vart sett i gang ein storstilt leiteaksjon og alle som kunne krypa og gå måtte vera med og leita. Katten var fin han. Gamlefar i huset var krank til beins, så han gjekk mest rundt stovedørane og såg. Tok seg ein kort tur, dan og vann, ned i kjellaren, og det merkelige var han sleika seg så godt rundt munn kvar gong han kom opp frå kjellarhalsen. Og lettare vart han til fots. Så han utvida leiteområde for kvar tur og enda så opp, nederst på åkren der spannet sto.

Ka verden tenkte han. Dette såg no rettelig godt ut. Han sto og betrakta spannet. Innholdet var av gyllen farge og lukta var slettes ikkje så verst. Dette må smakast på tenkte han. Han rigga seg til i vårsola. Ausa henta han i kjellaren. Så no var det berre og smaka.

Gamlingen sat og såg ned på fjorden med ausa i den eine handa og kjende kor godt

drikken varma i kroppen. Dette var noke med det beste han hadde smakt, og god på odør. Og virkningen let ikkje venta på seg. Det gjekk ikkje mange minuttan før han kjende roen senka seg og han såg ting som til vanlig ikkje tek seg så godt ut, var no verkeleg fint og sjå på. Det kan nevntast gamlemor på garden, som tok seg rettelig godt ut i det ho kom strætande, i godt driv ned bak fjøsen.

”Er det her du site” fresa ho. Ja det gjær eg. Og set deg berre ned du og, meinte gamlingen. Så skal du få smaka noke godt. Ho så gjorde og gamlingen stakk ausa opp i spannet og baud fruen. Ho var slett ikkje ille å be og drakk godt av ausa, smatta og tykte det smaka så godt at ho ville ha meir.

Gamlingen smatt så ausa opp i spannet, men tykte han kjende noko, så han ville prøva og stikka handa nedi og fiska det opp. ”Jau pina deg” der var jagggu katten. Gamlingen tok katten i halen strauk fint av den. For slike edle dråpar måtte ikkje gå til spille, la den fint til sides, og baud fruen på ein ny runde, som humra og tykte det gjekk an.

No gjekk det slik at desse to vart sitjande og kosa seg og den eine historien slo den andre. Det byrja og å bli folksomt rundt dei og alle fekk smaka. Dette med vekslande erfaring.

Denne salige drikken virka forskjellig på de fleste.

Nokre fekk problem med balansen og svirra rundt utan mål og meining. Andre sleit med knea, desse klarde ikkje og stå så dei måtte setja seg på ein spark og ein kjelke som sto att etter vinteren. Verst var det med dei som vart” lamma i hove” som vi seier på Leikanger. Desse kunne komma med dei merkeligaste historiar. Som til dømes gamlingen som påsto at han hadde 17 syskinn, og det var 13 brør og 7 systre. Og han kunne navna på dei alle, og når han finrekna så vart dei 22 til saman. Forstå det den som kan, han påstår hardnakka at det er slik.

Slik gjekk kvelden og spannet vart tom, og nokre overnatta ut i vårnatta.

I dagane etter blei det snakka mykje om

spannet med poterestane, og det blei bestemd att til vinteren skulle det frysast poter. Og når våren kjem, kan dei samlas og nyta denne edle drikk som no lyder navnet potevin
p.s. katten blei aldri meir spurd.

Midtvintersfest

Av Asbjørn

Vintersolverv er tidspunktet der vinteren er på sitt mørkeste. For Troll sin del betyr dette noen få timer skumring midt på dagen, resten er svarte natta. I år var det solserv den 21. juni, kl 05:39.

De som kjenner polarlitteraturen kan ikke ha unngått å legge merke til at midtvinter markeres grundig her nede, og det er heller ingen hemmelighet at jula har vært feiret av samme grunn lenge før kristendommen kom og redefinerte dens betydning.

Det jeg ikke kjente til før jeg kom til Troll var tradisjonen med å sende midtvinterskort til alle andre stasjoner på kontinentet. Allerede uka før midtvintersdagen begynte det å strømme inn epost med fargerike kort fra alle mulige stasjoner. Det typiske midtvinterskortet har et gruppebilde av de som overvintrer, gjerne sammen med en middagsinvitasjon som ingen noensinne takker ja til.

Mange av stasjonene vi fikk kort fra hadde vi aldri hørt om så dette var en artig måte å få justert det mentale Antarktiskartet på. Vi hadde lenge mistenkt at Troll er den minste helårsstasjonen på kontinentet, noe vi nå fikk bekreftet siden ingen av gruppebildene vi fikk hadde så få som seks personer.

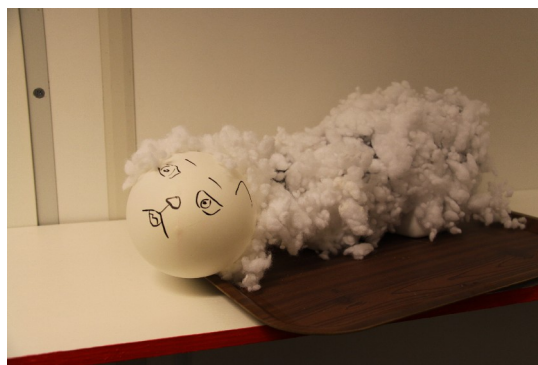
Britt, som nok en gang fungerte som festkomité, kom også denne gangen opp med et fyldig program for dagen. Kl 00:00 den 21. juni satt alle i stampen og drakk champagne. Etter lunch den 21. var det konteinerorientering, en idé Britt fikk etter GPS-kurset vi hadde på høsten. Vi hadde 14 poster spredt ut på forskjellige konteinere. Ved hver post var det en bokstav som tilsammen ble et løsningsord. Alt vi fikk ulevert var 15 koordinater. Det er utrolig

mange konteinere på Troll, så dette ble både utfordrende og artig. Kaldt var det også, noe som gjør GPS-bruk ekstra utfordrende.

Midtvintersmiddag

. På kvelden hadde vi en bedre middag med tradisjonell, norsk julemat. Etter middagen holdt vi midtvintersblot for å få sola til å snu. Jeg kan forsikre alle om at blotet virket etter hensikten for nå skinner sola inn stuevinduet.

Offerlam med et sprudlende indre

Trolls globus.

Av Britt

Vi diskuterer en MASSE under måltidene, og under en middag ble det snakket om hvordan Antarktis lå i forhold til Sør- Amerika. Da ønsket vi oss en globus. Man får ikke den følelsen av å se på tv, som å kunne ta og peke på en globus.

Så ballonger kan brukes til mangt. Jan valgte ut en rosa ballong, til VÅR jordklode - fordi vi lever i en rosa verden.

Den ble blåst opp og land ble tusjet inn.
Den var flittig brukt.

Så kom SVINEINFLUENSAEN til Norge og nyhetene. Og i vår lille rosa verden gikk lufta helt ut.

Det ble mye diskusjoner om hvordan og hvor syke, vi kom til å bli når vi kom hjem. Skulle vi få de som kom med det første flyet, til å ta med seg "en" som var syk?. Slik at vi kunne være syke her og komme hjem frisk?

Men så etter å surfet rundt på nett og wikipedia, fant vi oppskriften på et virus. ☺

Serumet ble mikset på flasker, Øyvind med stø hånd fyller serumet over på reagensglassene

Så måtte dette stå, slik at vi fikk dyrket fram det beste viruset

Etter noen uker var det klart, og det var jo selvfølgelig meg, Britt, som skulle være den første forsøkskaninen. Fordi jeg er kvinne, og

kvinner blir ikke så syke som menn. (Også ville de bli kvitt meg) Viruset ble satt inn i kroppen min og etter noen timer så jeg slik ut

og jeg tenkte stakkars meg når de fem mennene blir syke på likt. Da BLIR jeg syk. Og ikke blir vi kvitt viruset heller, så gled dere alle som kommer hit i november.

Er det noe dere lurere på angående viruset så kan dere ringe Asbjørn hvis han orker å ta telefonen.

Viruset har fått navnet okse-infulansa, fordi vi rauter og ikke grynter.

Ordliste for de som skal oppholde seg på Troll i sommer.

Av Britt

Etter å ha blitt isolert her på Troll over lengre tid, har vi nå utviklet vårt eget Troll-språk. Det er lurt for dere som skal være her i sommermånedene å skrive dette ut og/eller lære det utenat i tilfelle dere ikke forstår hva vi sier og mener med enkelte ord.

Det med tykk skrift er trolldialekt og det til venstre er oversatt til norsk.

Her er de 20 mest vanlige ordene brukt på Troll for tiden.

1. **"Det er i 40 fotern"** – Jeg finner ikke igjen.....
2. **"Du jugde"** – Sier vi bare på tull, men vi mener det.
3. **"Buffring"** – Vi går i sakte fart, tar oss en kaffe og venter på at vi skal få arbeidslyst igjen.
4. **"Fuelfat – konteiner"** – Når vi er

- oppgitt og ingen ting er slik det egentlig burde være.
5. **"Postkassa"** – Trimkassa i Grjotlia
 6. **"Wikipedia"** – Uansett hva som blir diskutert, så blir det sjekket opp med wikipedia.
 7. **"Google det, du Asbjørn"** – Er vi ikke enige med wikipedia, må Asbjørn sjekke google.
 8. **"Blir det film i kveld ell?"** – Jeg kjeder meg.
 9. **"Yr.no"** - Ha ha de klarte ikke spå været i dag heller. Se!! det er ikke SÅ kaldt
 10. **"Faen i helvete"** – Nå er jeg SKIKKELIG forbanna.
 11. **"Stille i Grjotlia i kveld"** – Det blåser ikke ute.
 12. **"Fullmåne"**- Ut for å ta bilde.
 13. **"Apparatet"** – Den "litte" gule hjullasteren.
 14. **"IPY"** – Når jeg har laget mat som ikke smaker.
 15. **"Fimbul"** – Mer arbeid i vente.
 16. **"Rudletekst"** – Er rulleteksten dårlig, ja da er filmen også dårlig.
 17. **"Det er ski i kveld"** – Per prøver å lure oss ut, han er mørkredd.
 18. **"Sognefoto"**- Faen i helvete nå har Jan fått tak i fjernkontrollen igjen.
 19. **"Så stille det er her"** – Øyvind har ikke kommet til frokost ennå.
 20. **"Om 100 dager skal vi ha oss to øl på waterfront, KARA"** – Jan har glemt hvordan damer ser ut, Britt er kar. (så dere jenter som skal på Fimbul, husk at alle er **kara** her nede)

Sport

Rokonkurransse

I år rodde vi under navnet Troms kraft.

Her ser dere bilde av oss under trening tidligere i år

Og bilde fra selve konkurransen. Vi vant da selvfølgelig på tiden 03:22,5. Så til neste år håper vi at noen fra NP klarer å møtsje vår tid. Vi også gratulerer "Robust" med en fin 7. Plass. Gratulerer ☺

Trim og trening!

Av Per

Siden første torsdagen i mars, har vi hatt ”vaffeltrening” på Troll.

Hver torsdag har folket tatt seg en skitur, deretter har vi spist nystekte vafles og kost oss.

Noen ganger når stjernehimmelen er på det flotteste, har vi tatt av lokket på ”stampen”. Da har vi badet, diskutert og fantasert i timevis.

Nå velger vi å avslutte vaffeltreninga, etter 21 treninger er det på tide å finne på noe nytt.

Jeg håper at alle fortsatt vil gå mye på ski, å at vi kan benytte skiløypene våre helt til vi reiser herifra i desember.

Trimkassa i Grjotlia

I Grjotlia har vi en trimpost, eller ”postkassa” som den kalles her.

Den er flittig besøkt, og i skrivende stund har den ca. 150 registrerte besøk.

I tillegg er det mange skiturer til klovningen, og andre turer som ikke er registrert.

Trimrommet er også godt besøkt. Troll har også et kjempefint tilbud til alle som ønsker å trimme innendørs.

Nå er sola kommet, og det er bedre muligheter for lengre turer selv etter arbeidstid.

Da vil nok ”Trollfolket” benytte sjansen til å bli bedre kjent i området.

Alle på Troll ønsker å gratulere Jørn, og makkeren Ivar med et imponerende resultat på MTB 6-dagers Trondheim – Oslo. 37 timer og 2 minutter på hele strekningen. De

ble nr. 8 i klassen, menn + 80. 8 timer og 28 sekunder etter vinneren i klassen.

Jørn hadde nok lagt mye av grunnlaget for sitt gode resultat her nede på Troll, derfor er det ekstra morsomt.

Fest

Asbjørn og Jan var hjemme alene, når vi andre dro til Tor på ”jobbetur”. Da vi kom hjem fant vi fort ut at de kunne ikke være hjemme alene.

Alenefesten ble litt vill, det gikk hardt ut over totempælen. Hvor er sør og nord?

Kino

Konkurransen

For ca 14 dager siden sådde Britt noen frø, og ukens spørsmål er: Hva kommer opp av jorden?

Vinneren vil få blomsterjord av Øyvind.

Kunngjøringer

Du som tok pissoaren, sett den opp igjen da du er observert.

Potevin

Ny forsyning klar i november. Denne gangen har vi tatt en ny vri på Jans magiske oppskrift. Vi har valgt å bruke Øyvinds BRUKTE blå bokser.

For 50 år siden

Fimbul Tidende, 6. september 1958

IKKE TEGN TIL AKTIVITET

Fra RETTE VEDKOMMENDE's side.

Vi mener å ha flertallet av innbyggerne bak oss når vi gikk inn for å flytte høytalerne. Av et innlegg fra akustiksen ser det ikke slik ut.

Han skriver: Herr Redaktør. Eg må be dykk svara fylgjane spørsmål. Kven e "rete Vedkommende" som ikkje namnhjeven innsendar i dokkers fyrre nummer av Fimbul Tidene sikta åt? E rette vedkommende uvedkomande som har flytja høgtalaren eller siktast det til ein annan? Står verkeleg heile folket bak kravet om at høgtalaren skal flytjast? Eg e no av den meining at eg, utan å tru for mykje om meg sjølv, skulle kunne rekna meg sjølv med til folket og eg krev ikkje at høgtalaren skal flytjast. E eg galen?

Det er sansynlig. Red.